

Sygn. akt VIII Ka 824/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący- Sędzia SO Krzysztof Kamiński – spr.

Sędziowie: SO Wiesław Oksiuta

Del. SR Krzysztof Wildowicz

Protokolant Teresa Lasota

w obecności prokuratora Elżbiety Korwell, po rozpoznaniu w dniu 19.12.2014 r. sprawy skazanego W. S. z art. 85 k.k. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 września 2014 r. (sygn. akt VII K 442/14):

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że za podstawę prawną orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności (pkt. I części dyspozytywnej) przyjmuje art. 91§2 k.k.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 147,60-zł. (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów obrony z urzędu za postępowanie odwoławcze, w tym 27,60-zł. (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem podatku VAT.

III. Zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 15 kwietnia 2014r. w sprawie XV K 466/12 za czyn I. popełniony w dniach 23 – 25.11.2011r. na mocy art. 189§1 k.k. w zb. z art. 158§1 k.k. w zb. z art. 191§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. skazano, a na mocy art. 189§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn II. popełniony w okresie 23 – 25.11.2011r. na mocy art. 245 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86§1 k.k. orzeczono karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 63§1 k.k. na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 14 i 15 listopada 2012r. oraz od dnia 29 listopada 2011r. do dnia 12 stycznia 2012r. i od dnia 16 września 2013r. do dnia 29 października 2013r.; orzeczono o kosztach sądowych.

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie VII K 19/14 za trzy czyny popełnione w dniach: 2 kwietnia 2013 r., 11 kwietnia 2013r. i 30 kwietnia 2013r. na mocy art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 46§1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody; orzeczono o kosztach sądowych.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VII K 442/14 na mocy art. 85 k.k., art. 86§1 k.k. połączył skazanemu W. S. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku wydanymi w sprawach XV K 466/12 i VII K 19/14, tj. opisanymi w punktach 1. i 2. i wymierzył karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

W pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawił do odrębnego wykonania.

Na poczet orzeczonych kar łącznych zaliczył skazanemu okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu (w tym kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT).

Zwolnił skazanego od kosztów sądowych.

Powyższy wyrok, na zasadzie art. 425§1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k., w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść skazanego, zaskarżył prokurator.

W oparciu o przepisy art. 427§1 i 2 k.p.k., art. 437§1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 91§2 k.k. poprzez jego niewskazanie jako podstawy wymierzenia skazanemu W. S. kary łącznej pozbawienia wolności, w sytuacji kiedy wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie VII K 19/14 W. S. został skazany za trzy czyny z art. 286§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw i podstawą wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności winien stanowić art. 91§2 k.k.

Wobec powyższego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie jako podstawy wymierzenia skazanemu W. S. kary łącznej pozbawienia wolności art. 91§2 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna co do istoty.

Przepis art. 91§2 k.k. stanowi samodzielną podstawę orzeczenia o karze łącznej, w przypadku jej orzekania w sytuacji, kiedy sprawca w warunkach określonych w art. 85 k.k. popełnia m.in. ciąg przestępstw określony w art. 91§1 k.k. oraz inne przestępstwo (jak w niniejszej sprawie). Zbędnym i niewłaściwym było więc przywołanie w podstawie prawnej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności art. 85 k.k. W tej sytuacji Sąd I instancji winien oprzeć swoje rozstrzygnięcie na podstawie art. 91§2 k.k. Kwestią dyskusyjną jest przywołanie nadto art. 86§1 k.k. Chociaż według niektórych poglądów jest to dopuszczalne, zważywszy że przepis ten określa granice wymiaru kary łącznej (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 lutego 2013 r., II AKa 542/12, LEX nr 1341984), to zdaniem Sądu Okręgowego jest to zbędne.

Dlatego należało orzec, jak w pkt. I sentencji niniejszego wyroku.

O kosztach obrony z urzędu za postępowanie odwoławcze orzeczono na mocy §14 ust. 5 w zw. z §2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono zgodnie z treścią art. 624§1 k.p.k., mając na względzie, że skazany nie będzie w stanie ich uiścić ze względu na trudną sytuację materialną oraz długotrwały pobyt w zakładzie karnym.